

ТЕХНОЛОГІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТА КОРЕКЦІЇ КОНДИЦІЙНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ДІТЕЙ 6–7 РОКІВ

Ростислав Турка¹, Вероніка Завійська²

*¹Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського*

²Львівський торговельно-економічний університет

Анотація. Мета дослідження – вивчити особливості застосування технологій оцінювання та корекції кондиційної фізичної підготовленості дітей 6–7 років. У статті обґрунтовано необхідність пошуку ефективних методів, що доповнюють заняття фізичною культурою для ослабленої дитини, що підсилюють мотивацію до рухової активності та оптимізують оздоровлення та розвиток на основі індивідуально-диференційованого підходу. Визначено концептуальну основу педагогічної технології корекції фізичної підготовленості дітей 6–7 років.

Ключові слова: педагогічна технологія, здоров'я, фізична підготовленість.

Abstract. The purpose of the study is to investigate the peculiarities of the application of technologies for assessing and correcting the conditioned physical fitness of children 6–7 years old. The article substantiates the need to find effective methods that complement physical education for a weakened child, that strengthen motivation for motor activity and optimize recovery and development based on an individually differentiated approach. The conceptual basis of the pedagogical technology for correcting the physical fitness of children 6–7 years old has been determined.

Keywords: educational technology, health, physical fitness.

Вступ. У теперішній час завдання підвищення стабільності та результативності навчання є актуальним у педагогічній теорії та практиці. Саме цим обґрунтовано широке використання педагогічних технологій в освітньому процесі школярів [3]. З аналізу літературних джерел можна констатувати, що кожен другий учень має низький рівень фізичної підготовленості, проте реальної, спрямованої, якісної допомоги цим дітям з боку педагогів не надається. Обґрунтовано це ускладненням організації корекційно-розвивального процесу у рамках загальноосвітніх установ [4]. Саме це змусило шукати інструмент,

що дає змогу ефективно здійснювати спрямовану корекційну допомогу школярам названої категорії [1, 4, 5].

Мета дослідження – дослідити особливості застосування технологій оцінювання та корекції кондиційної фізичної підготовленості дітей 6–7 років.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури та мережі «Інтернет».

Результати дослідження та їх обговорення. Основна ідея розроблення педагогічної технології корекції фізичної підготовленості полягає в тому, що управління здійснюється саме з рівня, у якому безпосередньо перебувають учасники цього процесу [3]. З початку роботи вчителів-технологів слід прагнути оцінити кожного школяра, знайти вихідну точку (реальний рівень кондиційної фізичної підготовленості), визначити зону найближчого розвитку особистості, сформулювати цілі, далі визначити педагогічні умови проведення корекційної роботи [2].

Концептуальною основою педагогічної технології корекції фізичної підготовленості молодших школярів є:

- положення та принципи корекційної педагогіки;
- теоретичні аспекти особистісно-орієнтованого підходу;
- теоретичні засади педагогічних технологій [2]

Сучасний підхід до корекції розвитку охарактеризований як комплексний і особисто-орієнтований, тобто під час оцінювання стану дитини потрібно враховувати дані різних фахівців (медиків, психологів, педагогів), що характеризують різні сторони психічного та фізичного стану дитини, водночас враховують індивідуально-особистісні особливості кожної дитини. Корекційний вплив не може і не має бути стандартизованим [1, 4].

Орієнтація технології на особистісно-орієнтований підхід передбачає новий погляд на особистість дитини. Основні ідеї нового погляду на особистість у цій технології полягають у тому, що особистість дитини починає проявлятися в ранньому дитинстві. Вона є суб'єктом, а не об'єктом у цій технології, два суб'єкти «вчитель – учень» діють разом, жоден з них не стоїть один над одним [5].

Корекційна робота орієнтована на якийсь зразок, вікову норму фізичної підготовленості, але вона не ставить собі за мету «припасування» під цей орієнтир кожної дитини саме зараз, в цей момент. Орієнтир передбачає широке поле пошуку та діяльності, у просторі можливостей дитини і в часі їх актуалізації.

Структура педагогічної технології корекції фізичної підготовленості складається з таких етапів:

- діагностичного;

- інформаційного;
- корекційного;
- рефлексивного.

Усі етапи педагогічної технології суворо визначені й логічно взаємодіють [3].

Основне завдання власне корекційного етапу – створення оптимальних педагогічних умов для реалізації корекційної роботи. Побудова корекційного етапу ґрунтується на положеннях та принципах корекційної педагогіки. Головний напрямок технології корекції фізичної підготовленості – це власне корекційна робота, проведення якої можливе за різних форм організації [1, 2].

Мета може бути проміжною та кінцевою. У разі, якщо досягнення кінцевої мети для дитини неможливо найближчим часом, то формулюють проміжну мету. Оскільки учасники корекційного процесу безперервно змінюються, обов'язковою умовою цільового етапу є постійне коригування проміжних цілей, а далі завдань, засобів і методів корекційного впливу на основі зворотної інформації про корекційні впливи.

Таким чином, відбувається постійне сходження учня від дійсного (того, що характеризує його сьогодні) до необхідного, запланованого. Подолання цих протиріч (між дійсним та наміченим) робить корекційний процес керованим, технологічним. Власне результативність подолання поставленої проміжної мети характеризує оптимальні умови корекційного процесу та ефективність педагогічної технології [1].

Мету своєї діяльності школяр формулює разом із педагогом з урахуванням особистісно значущих проблем, залежно від рівня фізичної підготовленості, стану здоров'я. Шляхом зіставлення суб'єктивних та об'єктивних самооцінок учень визначає мету своєї діяльності, зіставляє з нормативними вимогами шкільних програм, виокремлює особисту проблему, далі разом з учителем фізичної культури шукає шляхи та засоби розв'язання цієї проблеми, здійснює самоконтроль та рефлексію діяльності. Для здійснення самоконтролю учень виконуючи через певний час тестові вправи заповнює таблицю, за якою можна простежувати динаміку розвитку фізичних якостей [3].

Технологія групової корекційної роботи передбачає також використання корекційних прийомів у позаурочний додатковий час. При цьому гомогенні групи виокремлюють відповідно до того чи іншого рівня підготовленості. З погляду корекційної теорії, корекційно-розвивальний процес сприймають як забезпечення оптимальних умов корекції фізичної підготовленості [3, 4].

Зміст корекційних впливів має лежати в зоні помірної проблеми і бути доступним. На перших етапах корекційної роботи необхідно

забезпечити дитині суб'єктивне переживання успіху. Надалі складність змісту повинна зростати пропорційно щораз більшими можливостям дитини. Мета завдань та їх результати не повинні бути надто віддалені за часом від початку роботи та бути значущими для дітей. Тому під час організації корекційного впливу необхідно вдатися до створення ситуації успіху та додаткової стимуляції [2].

На початкових етапах зміст та методика корекційного впливу підлаштовується під індивідуальні особливості дитини, але коли успішність школяра досягає певних результатів, ускладнюються зміст та темп навчання. Таким чином, не стільки процес корекції підлаштовується до індивідуальних особливостей учня, скільки він сам підлаштовується під вимоги, що поступово прискорюються й ускладнюються [1].

Висновок. Таким чином, сучасні традиційні технології оздоровлення не створюють повною мірою необхідного індивідуального здоров'язбережувального середовища для дитини в умовах традиційного фізкультурного виховання. На наш погляд, необхідний пошук більш ефективних методів, що доповнюють заняття фізичною культурою для ослабленої дитини, що підсилюють мотивацію до рухової активності та оптимізують оздоровлення та розвиток на основі індивідуально-диференційованого підходу. Зокрема, комплексний підхід, дотримання основ теорії кондиційного тренування і використання технології оцінки та корекції фізичної підготовленості дають змогу, на нашу думку, розв'язати поставлене завдання.

Список використаних джерел

1. Булатова М.М. Сучасні фізкультурно-оздоровчі технології у фізичному вихованні / М.М. Булатова, Ю.О. Усачов // Теорія і методика фізичного виховання; за ред. Т.Ю. Круцевич. – Київ : Олімпійська література, 2008. – Т. 2. – С. 320–354.
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології / І.М. Дичківська. – 2-ге вид., доповн. – Київ : Академвидав, 2012. – 349 с.
3. Качан О.А. Особливості використання інформаційно- комунікативних технологій у викладанні предмета «Фізична культура» / О.А. Качан // Фізичне виховання в рідній школі. – 2014. – № 2 – С. 22–24.
4. Качан О.А. Контроль за фізичним навантаженням новітніми інноваційними засобами на уроках фізичної культури / О.А. Качан // Фізичне виховання в рідній школі. – 2014. – № 4 – С. 20–22.
5. Круцевич Т.Ю. Рекреація у фізичній культурі різних груп населення : навч. посіб. / Т.Ю. Круцевич, Г.В. Безверхня. – Київ : Олімп. л-ра, 2010. – 370 с.